

Nota Koningshooikt Eikenboslaan 7

Programma van maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE, Julie HAGEN en Gwendy WYNS

15-2-2019

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen te Koningshooikt Eikenboslaan 7 (provincie Antwerpen), waarbij de totale oppervlakte van het betrokken perceel 3000m² of meer bedraagt en de bodemingrepen 1000m² of meer bedragen, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota¹ bestond enkel uit een bureauonderzoek, in het programma van maatregelen was opgenomen dat een proefsleuvenonderzoek diende uitgevoerd te worden in uitgesteld traject. In deze nota, opgemaakt onder supervisie van een erkend archeoloog, worden de resultaten het proefsleuvenonderzoek beschreven.

De bureaustudie gaf reeds aan dat de gemeente Koningshooikt archeologisch vrij ongekend is. In de nabije omgeving werden voornamelijk een aantal sites met walgrachten uit de 17de en de 18de eeuw geattesteerd. Er werd slechts één oppervlaktevondst van volmiddeleeuws aardewerk op een ruime afstand van het studiegebied gedocumenteerd. Verder waren er geen indicaties van archeologische sporen en vondsten uit oudere tijdsperiodes. Het terrein was daarbij, volgens het historisch kaartmateriaal, omstreeks eind 18de en 19de eeuw enkel in de noordoostelijke hoek bebouwd. De rest van het terrein was in gebruik als weiland of akkerland. In de 20ste eeuw was het volledige studiegebied bebouwd. De bebouwing zorgde voor relatief weinig verstoring in de ondergrond.

De totale oppervlakte van het projectgebied bedraagt ca. 3532m². Het terrein was gedeeltelijk vrij van obstakels en dus op sommige plaatsen moeilijk toegankelijk. Van de onderzoekbare zone werd 369m² (10,5%) onderzocht door middel van proefsleuven, en 50m² (1,4%) door middel van kijkvensters. De vooropgestelde dekkingsgraad van 12,5% zoals opgenomen in de Code van Goede Praktijk (te verdelen over 10% sleuven en 2,5% dwarssleuven/volgsleuven/kijkvensters) werd hiermee net niet behaald (11,9%). Desondanks kon een goede inschatting in het archeologisch potentieel gemaakt worden, dat in dit geval negatief bleek te zijn.

De bodemopbouw in het projectgebied wordt gekenmerkt door A – C profielen. Het bovenste pakket betreft een Ap-horizont die donkerbruin gekleurd is en een dikte heeft van ca. 50cm. Op sommige plaatsen kon deze onderverdeeld worden in een Ap1 en Ap2-horizont. Onmiddellijk hieronder bevindt zich de vrij sterk gebioturbeerde lemig zandige donkergele C-horizont. In het noordelijk deel van het terrein werden nog resten van een aangeploegde/vergraven B-horizont waargenomen, waaronder in profiel 1 en 2.

Tijdens het proefsleuvenonderzoek te Koningshooikt zijn 3 spoornummers uitgedeeld aan 2 grachtsegmenten en een geïsoleerd paalspoor, allen met onbepaalde datering. Mogelijk kan de gracht gekoppeld worden aan de perceelstructuur te zien op de Ferrariskaart. Daar de historische kaart niet volledig correct gegeorefereerd is, komt de gracht niet volledig overeen met de perceelsgrens. De perceelstructuur op ander historisch kaartmateriaal, zoals de Atlas der Buurtwegen en de Popp-kaart, vertoont daarentegen een andere oriëntatie dan de aangetroffen grachtsegmenten. Er werden geen

¹ <https://id.erfgoed.net/archeologie/archeologienotas/6483>

resten aangetroffen van de bebouwing in de noordoostelijke hoek aanwezig op historisch kaartmateriaal.

Een archeologische site is bijgevolg niet aanwezig binnen de grenzen van het plangebied. Er zijn bovendien ook geen aanwijzingen aangetroffen dat zich in de directe omgeving een archeologische site zou bevinden. Verder archeologisch onderzoek van het plangebied wordt om deze redenen niet geadviseerd.